

עת"א 33955/05/15 - אריק שכטר, נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל, פרקליטות מחוז צפון- פלילי

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 33955-05-15 שכטר(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר	אריק שכטר,
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל 3. פרקליטות מחוז צפון- פלילי

החלטה

בפני עתירת אסיר נגד ההחלטה להדיחו ממסגרת שיקום.

נימוקי העתירה :

העותר השתתף באין ספור סדנאות טיפול ושיקום. מזה שנתיים שוה בכלא חרמון, סיים בהצלחה השתתפות בתכנית "שינוי", השתתף בסדנאות וקבוצות טיפוליות. קיים סכסוך בינו לבין אסיר אחר - הייב סעיד, המתנכל לו מזה כחצי שנה, משתמש כלפיו בשפה בוטה, מכפיש אותו ואת משפחתו, מדבר ברמיזות אלימות, מאיים ומתנהג כלפיו שלא כראוי. כשהגיעו הדברים לכדי אלימות, פנה העותר לקמ"ן וסיפר לו על כל השתלשלות האירועים והובטח לו שהנושא יבדק ויטופל. כשהתנכלויות נמשכו ולאחר שהאסיר האחר גידף אותו, החזיר לו העותר באותה מטבע. האסיר האחר המשיך לגדף ולקלל ואף הרים לעברו את חפירה. חבריו של העותר שהתערבו מנעו את תקיפתו של העותר. נערך בירור בפני מפקד האגף שהחליט ליתן אזהרה לפני הדחה לשני המעורבים. העותר לא השלים עם ההחלטה וביקש את התערבות הקמ"ן ששמע את שני המעורבים בעקבותיה הוחלט על הדחה.

העותר הינו אסיר פלילי המרצה עונש מאסר של 13 שנה, מיום 13/3/07 בגין עבירות של שוד בנסיבות מחמירות, גרימת חבלה חמורה, תקיפה והתפרצות. תאריך סיום מלא - 12/4/20, מסווג בקטגוריה ב-2.

תגובת המשיבה :

בעקבות האירועים בין העותר לבין האסיר הייב סעיד, הובא עניינו של העותר לדיון בפני וועדת השיקום. לאחר שמיעת

טענות, התרשמה הוועדה כי העותר הפר את אמון הוועדה באופן חמור וכשל בהתנהגותו באופן משמעותי. על כן, סברה הוועדה שעל העותר לעבור תהליך טיפולי משמעותי נוסף, במיוחד לאור העובדה שלאסיר יתרת מאסר מספיקה לצורך כך. לאחר שיעבור תהליך נוסף ובהתאם לתוצאותיו ובכפוף לקריטריונים הקבועים בפקודה, ניתן יהיה לעיין בשנית בעניינו.

בדיון ציינה ב"כ העותר כי אין היא מבקשת להתערב בשיקול הדעת של וועדת השיקום, אלא היא מבקשת לקצר את תקופת ההרחקה לפרק זמן קצר מ - 6 חודשים, במיוחד לאור העובדה שהאסיר האחר הורחק לתקופה של חודש אחד בלבד. המדובר באסיר המרצה עונש של מאסר עולם וצפוי להשתחרר בעוד כשנה.

מעיון בתגובת ק.טיפול ושיקום מחוז הצפון, האסיר שולב בתכנית שיקום ביום 8/5/14. עם קבלתו חתם על "תקנון לדייר באגף השיקום". בעקבות דיווח שהגיע לגבי התנהגותו המילולית של העותר כלפי אסיר אחר הנמצא בשיקום, נדון עניינו בפני וועדת השיקום. בדיון טען העותר כי במהלך 8 החודשים האחרונים הוא איננו מסתדר עם האסיר הנוסף שאף הוזהר על התנהגותו כלפיו. הוועדה התרשמה כי האירוע האחרון שלגביו נתקבל מידע היה "קצה הרצף" ו"עליית מדרגה" בהתנהגותו השלילית של העותר וכי מדובר במסכת של התעללות נפשית ומילולית באסיר הנוסף. העותר הודה בפני הוועדה, באופן מילולי במיוחד לו, אולם לא ניתן היה להתרשם שהעותר מבין את השלכות המעשים או נמצא בעמדה של בדיקת החלקים והאחריות שהביאו אותו למעמד זה. העותר מאמין שהוא בשל לשחרור מוקדם ולא מזהה את הדפוס האלים שהוא ממשיך להשתמש בו. התייחסותו העלתה ספק לגבי הבשלות והמוכנות שלו לשחרור מוקדם. הוועדה לא התעלמה מהדרך אותה עשה העותר ומהאינטרס הציבורי של היציאה לשיקום, אולם, במקרה בו היתה הפרה בוטה של כללי השיקום, הרחקתו מבית השיקום הינה לטובת האינטרס הציבורי. הוועדה המליצה על המשך עבודה טיפולית משום ההערכה שהעותר ממשיך ומשתמש בדפוסיו האלימים וכי יש מקום לעבודה טיפולית משמעותית נוספת.

על פי פקנ"צ 04.54.02 שעניינה "שיקום אסיר", וועדת שיקום יכולה לדון בהחזרת אסיר לשיקום לאחר שחלפו **לפחות** 6 חודשים ממועד הרחקתו ובכפוף לקריטריונים. לאחר שיעבור הליך טיפולי משמעותי נוסף ניתן יהיה להביאו לדיון נוסף חצי שנה מיום הדחתו.

על פניו נראה לי שהחלטת המשיב, בנסיבות העניין, הינה סבירה כשנשקלו מכלול השיקולים וניתנה לעותר ההזדמנות לטעון את טענותיו. על כן, לא נפל פגם לא בהליך ולא בתוצאה.

למרות זאת, הוריתי לב"כ המשיבה להתייחס ולהגיב לטענה בדבר האפליה, כאשר האסיר האחר עמו היה העותר מסוכסך הודח למשך חודש ימים בלבד.

ההודעה המשלימה שהגיש המשיב כללה התייחסות לטענת אי השוויון. בהודעה פורטו מכלול הנסיבות והשיקולים שהביאו את הוועדה להחלטה. מכלול השיקולים המפורט הצדיק התייחסות נפרדת ושונה לעותר לעומת האסיר השני.

מצאתי שהוועדה שקלה שיקולים מקצועיים וענייניים.

אין זה מתפקידו של בית המשפט להחליף את שיקולי הוועדה בשיקול דעתו.

לא מצאתי פגם בהליך המצדיק התערבות.

לפיכך, העתירה נדחית.

ניתנה היום, י"ד תמוז תשע"ה, 01 יולי 2015, בהעדר הצדדים.